

PODCHWYTACZ (3) *sb m*

podchwytacz (3), [**podfytacz**].

o oraz a jasne.

sg *N* podchwytacz (3). ◇ [*pl N* podchwytacze. ◇ *G* podchwytacz(o)w. ◇ *A* podfytacze.]

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde także XVII w.

1. *Ten, kto trzyma za coś od spodu; tłumaczenie etymologii imienia Jakub (1) : Vrodziło sie pirwze dzyecię [...] / imię iego było Ezau / drugie wnet zá nim wyšlo trzymáiąc zá piętę pirwzého / dano iemu imię Iakob / to iest piętá albo podchwytáč. BielKron 14.*

2. *Ten, kto pragnie coś zdobyć (1) : Captator, Podchwytáč. Ut Captator aurae popularis, Pilnuyáci á łakomy ná chwałę lucką. Mącz 35c.*

3. *Ten, kto stosuje podstępny, zasadzki (1) : Insidiator – Podchwitacz, chitrek. Calep 542b.*

4. [*Ten, kto stara się kogoś przyłapać na czymś złym: GrodzCzys I*](2); *Ná wykrętną mowę y chytre pytanie / nie zówždy trzebá odpowiadać directè: dla podchwytáčow. PlutBBud D2 (Linde).*

Szereg: »podfytacz abo spiegierz«: Potem podłtrzegaiąc go [doktorowie Jezusa] pošłali knięmu zdráicie (marg) podfytacze abo łpiegierze (–) [iusidiatores] [...] / aby go wmwowie podfycili [ut caperent eius sermonem (–) in sermone] MurzNT Luc 20/20.]

Synonimy: 1. chytrek, podstępca; 4. podstępnik.

AW